

Завещанието на Василия Е. Априловъ.

(Извадки).¹⁾

Во имя Отца и Сина и Святаго Духа!
Quid potui feci, faciant meliara potentes.

Азъ долуподписаний, записаний въ Нѣжинскийятъ грец-кийятъ Магистратъ, подданъ Руский, Василий Евстатъевъ Априловъ, бжлгаринъ, рожденъ въ турскитѣ владѣния въ Бжлгариятъ въ село Габрово на 1789 годинъ 21 день Июля мѣсяца, джржащъ Православнѣтъ Восточнатъ вѣрж, за-что то имамъ желание да устроя²⁾ иманието си така, дѣто подиръ смертѣтъ ми да ся употреби по желанието ми безъ переменѣ³⁾ за просвѣщението на соотечественицитѣ, бжлгаретѣ, които сж едно племя съ другитѣ словене. но останахъ отъ тѣхъ назадъ въ образованието и учението, съ здравъ умъ и твердж память направихъ той мой Духовний заветъ, и го подписахъ съ ржкжтъ си.

§ 3.

Подиръ сичката сума 60,000 р. остава въ Банкѣтъ вѣчно въ пользи за учебното заведение на родината ми Габрово. Только процентитѣ ще ся получаватъ, какъто долу завещавамъ. Капиталѣтъ остава небутанъ.

§ 8.

Той капиталъ (60,000 р.) завещавамъ на Габровското учебно заведение съ намѣрение да ся образува словенското племе, бжлгаретѣ, что сж подъ отоманска власть, и, като рожденъ

¹⁾ Тукъ даваме по-важнитѣ мѣста отъ завещанието на Априлова, печатано въ „Златна книга на дарителитѣ за народна просвѣта“, кн. 1 отъ С. Велевъ. ²⁾ Да наредя, да нагодя. ³⁾ Безъ измѣнение.